

عنوان مقاله:

بررسی میزان بخشش و ارتباط آن با متغیرهای جمعیت شناختی در بین دانشجویان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

طیبه محمودی - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

به منظور کنار آمدن با پیامدهای مخرب رفتارهای آسیب رسان افراد نیاز دارند که یکدیگر را ببخشند. بخشش مجموعه ای از تغییرات انگیزشی است که پس از رنجش های معنی دار بین فردی رخ می دهد. هدف از مطالعه حاضر بررسی میزان بخشش و ارتباط آن با متغیرهای جمعیت شناختی در میان دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز بود. طرح تحقیق از نوع همبستگی و جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز در سال تحصیلی 1392-1393 بود. نمونه شامل 400 نفر (200 دختر و 200 پسر) و با روش نمونه گیری تصادفی چندمرحله ای طبقه ای انتخاب شد. ابزار اندازه گیری شامل مقیاس بخشش هارتلند بود و داده ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون t برای گروه های مستقل تحلیل شد. تفاوت مشاهده شده بین دانشجویان با گروه های سنی مختلف در بخشش برابر با 74/1 و معنی دار نبود. هم چنین تفاوت مشاهده شده بین میزان تحصیلات دانشجویان در بخشش برابر با 06/11 و در سطح 001/0 معنی دار بود. اما تفاوت میان افراد در رشته های مختلف تحصیلی در بخشش بر اساس آزمون آماری تحلیل واریانس یک طرفه برابر با 09/1 و معنی دار نبود. تفاوت دانشجویان مرد و زن در نمره بخشش بر اساس آزمون t برای گروه های مستقل 11/5 و در سطح 001/0 معنی دار بود اما تفاوت دانشجویان مجرد و متاهل بر اساس آزمون t برای گروه های مستقل در نمره بخشش برابر با 46/1- و معنی دار نبود. بخشش می تواند خشم را کاهش دهد و کاهش در علل خشم، افسردگی و رفتار ضداجتماعی را نیز کاهش خواهد داد. با افزایش میزان بخشش، نه تنها از میزان جرم و جنایت کاسته می شود، بلکه با افزایش آرامش روانی و نشاط افراد، رضایت از زندگی آنان نیز افزایش خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

بخشش، دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز، متغیرهای جمعیت شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871098>

